

Sygn. akt III UK 199/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania J. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

o emeryturę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 25 czerwca 2014 r. oddalił apelację skarżącego wnioskodawcy J. Ś. od wyroku Sądu Okręgowego w T. z 3 grudnia 2013 r., którym oddalono jego odwołanie od decyzji pozwanego odmawiającej mu prawa do wcześniejszej emerytury. Za pracę w szczególnych warunkach nie uznano zatrudnienia wnioskodawcy od 1 grudnia 1976 r. do 31 lipca 1993 r. w [...] Przedsiębiorstwie [...] w P. Zakład Przemysłu [...] w C..

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. – „potrzebę wykładni przepisów odnoszących się do pracy osób zatrudnionych na stanowiskach pilarza i trakowego, a konkretnie zapisu działu VI pkt 1 wykazu A załącznika nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (...),

których to prace polegały na przerzynaniu w traku (lub pile) kłód drewna na deski lub bale. Po czym z drewna okrągłego powstawały deski lub bale oraz odpady użytkowe (trociny i oflisy). Powyższy przepis wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów odnośnie przyznawania poszczególnym osobom prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy w T. a następnie Sąd Apelacyjny w [...] w swoich wyrokach nie uznały takiej pracy za pracę drwala i w następstwie czego nie uznały jej za pracę w warunkach szczególnych. Natomiast inny Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. wyrokiem z 10 sierpnia 2012 r., sygn. akt III U [...] i podtrzymującym to orzeczenie, wyrok Sądu Apelacyjnego w [...], w sprawie sygn. akt III AUa [...], uznały pracę pilarza jak i trakowego za pracę w warunkach szczególnych. W innych orzeczeniach Sądy uznawały pracę pilarza jako drwala czyli pracownika zatrudnionego w warunkach szczególnych (por. wyrok Sądu Okręgowego w T. z 31 marca 2014 r., sygn. akt IV U [...]; wyrok Sądu Apelacyjnego w (w W.) z 7 lutego 2012 r., sygn. akt III AUa [...] i poprzedzający go wyrok Sądu Okręgowego w J. z 27 września 2011 r., sygn. akt VII U [...]; wyrok Sądu Okręgowego w S. z 25 marca 2013 r., sygn. akt VU [...]). Sąd Apelacyjny w [...] w uzasadnieniu skarżonego wyroku stwierdził, iż praca wnioskodawcy nie może być uznana za pracę drwala, gdyż byłaby to interpretacja rozszerzająca przepisów dotyczących uzyskania wcześniejszej emerytury, a przepisy te jako wyjątkowe nie powinno się interpretować rozszerzająco. Taka sytuacja prowadzi do niejednolitej linii orzeczniczej co jest niekorzystne nie tylko dla strony tego postępowania, lecz również dla pełnomocników jak i całego wymiaru sprawiedliwości. Z oczywistych względów profesjonalni pełnomocnicy często opierają się właśnie na orzecznictwie sądów powszechnych, a w sytuacji kiedy orzeczenia te są wzajemnie sprzeczne powstaje stan niepewności niekorzystny dla naszej pracy. Niejednoznaczna linia orzecznicza podważa także zaufanie obywateli do wymiaru sprawiedliwości, co powinno być eliminowane”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (wyżej *in extenso*) nie przedstawia zasadnej podstawy przysądu z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. i dlatego nie został uwzględniony.

Wykładnia przepisu z działu VI, pkt 1 wykazu A do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r. nie budzi wątpliwości. Obejmuje on tylko prace drwali. Drwal to robotnik ścinający lub rąbiący drzewo w lesie. Decyduje tu rodzaj i miejsce pracy. Czym innym jest praca trakowego. Robotnik taki obsługuje trak, czyli kłody układa się pojedynczo na specjalnych wózkach trakowych i przy ich pomocy przepuszcza przez trak dla otrzymania tarcicy o odpowiednich wymiarach. Inne jest miejsce pracy trakowego i drwala. Trak jest urządzeniem z reguły stałym i używanym w określonym zakładzie produkcyjnym. Skarżący nie pracował w lesie jako trakowy. Drwal używa piły, co nie oznacza, że każdy pilarz jest drwalem. Innymi słowy prace drwali z działu VI, pkt 1 wykaz A do rozporządzenia nie obejmują wszelkich prac związanych przygotowaniem i obróbką drewna. Nie ma znaku równości między pracą drwala i trakowego a także pilarza, którzy nie ścinają drzew w lesie.

Wniosek nie wykazał rozbieżności w orzecznictwie sądów jako przesłanki podstawy przysądu z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie można stwierdzić czy Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z 10 sierpnia 2012 r., sygn. akt III U [...] oraz Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie sygn. akt III AUa [...], uznały pracę pilarza jak i trakowego za pracę w szczególnych warunkach. Chodzi o to, że do skargi nie dołączono tych orzeczeń. Orzeczenia te nie są dostępne w elektronicznych (internetowych) bazach danych (Portale Sądu Apelacyjnego w [...]. i Sądu Okręgowego w [...]). Nie można więc zweryfikować tezy o rozbieżności w orzecznictwie w aspekcie wykładni i stosowania tego samego przepisu prawa (tu dział VI, pkt 1 wykaz A do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r.) na tle takiego samego lub zbliżonego stanu faktycznego. Z pozostałymi orzeczeniami sądów powszechnych wskazanych we wniosku można się zapoznać na odpowiednich stronach (portalach internetowych z orzecznictwem Sądów), co jednak nie potwierdza tezy o rozbieżności w orzecznictwie sądów. Analiza uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 7 lutego 2012 r., sygn. akt III AUa [...], uzasadnia tylko stwierdzenie, że stanowisko pracy pilarza zakwalifikowano i przyrównano do pracy wymienionej w pkt 7 działu VI wykazu A zarządzenia Nr 16

Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. Nie jest to więc tożsama podstawa prawna z przepisem działu VI, pkt 1 wykazu A do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r., na którym opiera się skarga kasacyjna w tej sprawie. Nie ma też tożsamości faktycznej w sprawie skarżącego i w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z 31 marca 2014 r., IV U [...], gdyż znaczenie miała inna praca niż skarżącego. Wówczas „praca pilarza polegała na cięciu drzewa piłami spalinowymi. Pocięte drzewa ciął na odpowiednie długości i układał w stosy. Pilarz zajmował się tylko ścinką i wyrzynką drewna. W zimie były to tzw. zręby, a w pozostałą część roku robili tzw. trzebieże. Pracę w tym charakterze wykonywał w wymiarze pełnego etatu, stale, każdego dnia”. Na innym stanowisku niż skarżący zatrudniony był również ubezpieczony w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z 25 marca 2013 r., sygn. akt VU [...]. Ubezpieczony był „zatrudniony na stanowisku drwal–pilarz”. Analiza dostępnych orzeczeń nie pozwala więc stwierdzić rozbieżności w orzecznictwie sądów, która uzasadniałaby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).